

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 56

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διά τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν, διά τὸ Ἐξωτερικὸν Φραγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος· Διεδύνας τῆς ἐφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Δ. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1876.

ΕΙΔΟΜΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ φύλλον τοῦ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ τιμᾶται νῦν ἐν τῷ Γραφείῳ καὶ ταῖς ὁδοῖς λεπτά 25 ἑκαστον.

Τὴν 1 Μαρτίου θὰ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς τοὺς συνδρομητάς τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης δὲν πέμψωσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ἐπιστολῇ τῶν διὰ γραμματοσήμων τὸ ἀντίτιμον τῆς νέας συνδρομῆς αὐτῶν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Οἰνομιμῶρφονες τῆς Γαλλίας, καὶ ἀφοῦ δλόκληρος ἡ Εὐρώπη ἀνεγνώρισε τὸν πρῶτον Ναπολέοντα, ἤρνούντο τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, ἀποκαλοῦντες αὐτὸν «δηθεν αὐτοκράτορα». Ὅμοιον πείσμα ἐπιδεικνύει καὶ ὁ ἀξιώτιμος κ. Ζαίμης ἐπιμένων μέχρι σήμερον ν' ἀποκαλῇ τὸν κ. Τρικούπη «ἀρχηγὸν τοῦ δηθεν πέμπτου κόμματος».

* *

Γνωστὸν εἶναι τὸ ἱατρικὸν τὸ ὁποῖον κατὰ τοῦ γήρατος μετεχειρίσθη ὁ προφητάναξ Δαβίδ. Τὸ γραφικὸν τοῦτο

φάρμακον ἀπεδείχθη καὶ ἐν Ἀθήναις θαυματουργὸν παρὰ κυρίῳ τινί, τοῦ ὁποῖου ἐμαύρισε ὁ μύσταξ, εὐθὺς ἅμα μετὰ καλῆς νεάνιδος ἠρραβωνίσθη.

* *

Πρὸς ἀνεύρεσιν σημείου διακρίνοντος τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ζώου πολλὰς κατέβαλον οἱ σοφοὶ προσπαθείας. Οὕτω κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη μόνος ὁ ἄνθρωπος χασμαῖται κατὰ τὸν Σωκράτη μόνος οὗτος ἔχει τὸ προνόμιον νὰ πράττῃ εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους ὅσα εἰς ὀρισμένας μόνον ἐποχὰς πράττουσιν οἱ κύνες καὶ οἱ τράγοι· κατὰ τὸν Σαμφόρπιον ἰδιάζον αὐτοῦ μόνου εἶναι τὸ νὰ πίνῃ χωρὶς νὰ διψῇ, καὶ κατ' ἄλλους ἄλλα. Κάλλιον ὅμως τούτων πάντων ἐπέτυχεν ὁ σοφὸς κηθηγητῆς κ. Ι. Σουτζος, παρατηρήσας ὅτι ἡ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ κτήνους διαφορὰ συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι ταῦτα μὲν τρώγουσι μόνον τὴν ἑτοιμον τροφήν, ἢν παρεσκεύασεν αὐτοῖς ἡ φύσις, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τὴν τροφήν του. Ἀξιόλογος ὁ ὀρισμὸς οὗτος· ἀλλ' ἂν ἐφαρμόσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, τοῦ θέλουσι καταταχθῆ οἱ ὄπαδοι αὐτοῦ, ὧν ἐργάζεται μόνον τὸ στόμα εἰς τὸ λειβάδιον τοῦ προῦπολογισμοῦ;

* *

Ὅπωςδὴποτε ὁ κ. Ι. Σουτζος ἠδίκησε τὰ ζῶα, λησμονήσας νὰ προσθήσῃ ὅτι ταῦτα ὑπερέχουσι τοὺς ὄπαδους τοῦ κ. Κουμουνδούρου κατὰ τοῦτο, ὅτι καὶ ἀργὰ μένοντα καὶ μὴ δημιουργοῦντα τὴν τροφήν αὐτῶν, ἀποδίδουσι οὐχ ἥττον εἰς τὴν φύσιν τὸν πλοῦτον ὃν λαμβάνουσι παρ' αὐτῆς. Βοὺς τεθεῖς εἰς χωράφιον καὶ τρεφόμενος ἐξ αὐτοῦ ἐπιστρέφει καθ' ἑκάστην εἰς τὴν γῆν ἐν εἴδει ὑγροῦ καὶ στερεοῦ λιπάσματος τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ὅσα λαμβάνει παρ' αὐτῆς, τὸ δὲ ἀπομένον δέκατον ἐξοφλεῖ διὰ τοῦ πτώματος αὐτοῦ ὅταν ἀποθάνῃ, ὥστε δύναται ἐπ' ἄπειρον νὰ πρασινίξῃ ὁ ἀγρός. Ἄλλ' ἂν ἐτοποθετεῖτο

ἐκεῖ Πύργος τις, Τζιβανόπουλος ἢ Γαρδελίνος, ἤθελε μεταβληθῆ ἑντὸς ὀλίγου ἢ χλοερὰ ἔκτασις εἰς ξηρὰν ἄμμον, μὴ ἀποδίδοντας τοῦ διπλοῦ θρέμματος εἰς τὴν γῆν οὐδὲ τὸ ἑκατοστὸν τῶν ὕδα λαμβάνει.

Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Σούτζου ἐπιτυχῶς πολυετηθὲν σύστημα τοῦ Δαρβίνου, τὸ παράγον τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ζώου διὰ βαθμιαίας ἐξελίξεως, εἶναι σήμερον παρ' ἡμῶν τοῦ συρμού. Καθ' ἑκάστην ἀναγινώσκωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ σειρὰν ἄρθρων, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν ἀκόμη νὰ μαντεύσωμεν εἰς ποίαν βαθμίδα τῆς δαρβινείου ἐξελίξεως εὐρίσκεται ὁ γράφων.

Ὁ πρῶτος ἐξετασθεὶς μάρτυς τῆς κατηγορίας, ἑκατοντάτης ἀρχιερεὺς Καλλίνικος Καστόρης, ἐβεβαίωσε πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅτι: «Ὅλοι τῆς Ἑλλάδος οἱ νομφεμένοι ἄγριοι εὐχονται καθ' ἡμέραν ν' ἀποθάνῃ ἢ παπαδιά των, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ γείνουν δεσποτάδες». Κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον πᾶσα ματρώνα ἔχουσα ἑραστὴν ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ὡς μέλλουσα φαρμακεύτρια· ἂν ἀληθεύῃ ἡ μαρτυρία τοῦ πολυπειροῦ Καλλινίκου, ὑποψήφιοι φαρμακευταὶ πρέπει ἐξ ἄπαντος νὰ θεωρηθῶσιν ὅλοι οἱ ἔγγαμοι ἱερεῖς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, πᾶς ὁ ἀποβλέπων εἰς γυναῖκα μετ' ἐπιθυμίας «ἐμοίχευσεν ἥδη αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,» νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ τὸν θάνατόν της ἐπιθυμῶν ἐράνευσεν ἥδη αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνελεύσει τῆς «Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Ἐταιρίας» παρετηρήθη, ὅτι ἀπεσύρθησαν τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων ἐκτεθειμένα ὡς δέλεαρ ἐκλεκτὰ τεμάχια παντοειδῶν μετάλλων. Ταῦτα ἀντικατέστησε σήμερον τὸ συμβούλιον δι' ἐτέρας συλλογῆς ὠραίων ἀνθέων, ἵνα πείσῃ τοὺς κ. κ. μετόχους ὅτι, καίτοι μὴ διδουσα μερίσματα, ἡ ἀδίκως συκοφαντηθεῖσα αὕτη εταιρεία εὐρίσκεται οὐχ ἧττον ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει.

Προσκεκλημένοι τις ἐξεληθὼν ἀσθμαίνων καὶ κάθυδρος ἐκ τινος συναγωγῆς ἔλεγεν ἡμῖν: «Τὸ ἰατροσυνέδριον ἢ ὁ κ. ἀστυνόμος ἔπρεπε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς δίδοντας ἐσπερίδας τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληροφορῶνται παρὰ καταλλήλου ἰατροῦ, ἔστω καὶ τοῦ κ. Πύργου, πᾶσα κινετικὰ ἑκατοστόμετρα ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα εἰς ἑκάστον ἄνθρωπον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀσφυξίας».

Καθ' ἑκάστην ἔρχονται ἡμῖν ἐκ Σύρου διατριβαὶ περὶ τῆς «Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας», ἡμεῖς δὲ τοῦτο μόνον θετικὸν καὶ πρακτικὸν γνωρίζομεν περὶ αὐτῆς, ὅτι τὰ ἑνδεκα ἀτμόπλοια καὶ τὰ καταστήματά της ἔχουσιν ἀναντιρρήτως ἀξίαντινὰ εἰς τὴν δύνανται νὰ πωληθῶσι, μέρημα δὲ δὲν διδουσιν οὐδ' ἕβωλον. Ἀφεὺ οὕτως ἔχει, πρέπει ἢ νὰ πωλη-

θῶσι καὶ νὰ διανεμηθῇ τὸ προῖον εἰς τοὺς κ. κ. μετόχους, ἢ νὰ δοθῇ εἰς ἑκάστον αὐτῶν παράσημον τοῦ Σωτῆρος ὡς συντηρητὴν τῆς ἑλληνικῆς συγκοινωνίας.

Ἐν τόπῳ ὅπου ὅσον παρ' ἡμῖν ἐπικρατεῖ ὁ συνταγματικὸς ἀγγλοπληθικισμὸς πολὺ ἐξεπλάγημεν βλέποντες. ὑπάρχουσαν ἄγνοιαν τῶν ἀγγλικῶν ἐθίμων τσαούτην, ὥστε νὰ παραξενευθῶσι κύριοι τινες, βλέποντες τὰ προσκλητήρια εἰς ἐσπερίδα τινὰ τοῦ Σαββάτου γενόμενα ἐν ὀνόματι μόνης τῆς οἰκοδεσποίνης.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κεφαλληνία, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1876.

«Φίλε Ἀσμοδαῖε!»

Ἄν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὡς ἕλλην διάβολος ὅπου εἶσαι, θὰ ἀγαπᾷς τὴν πατρίδα σου Ἑλλάδα· θὰ ἐβλεπες μ' εὐχαρίστησί σου τὰ καλὰ προτερήματα ποῦ ἤθελ' ἔχει, καὶ θὰ βλέπης μὲ πίκρα σου τὰ ἐλαττώματά της καὶ τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ποῦ τὴ φοβερίζουνε. Ἐπειδὴ δὲ γράφεις μίαν ἐφημερίδα μὲ τὴν ὁποία κεντᾷς καὶ σπρώχνεις πρὸς τὸ καλῆτερον, καὶ δείχνεις τοὺς κινδύνους καὶ ἄλλα τέτοια, θαυμάζω πῶς δὲν ἐστοχάσθηκες ποτὲ νὰ μιλήσῃς γιὰ τὴν ἀνθρωποσιτίαξί ποῦ συμβαίνει σήμερον εἰς τὰ μέρη μας.

Ἐσκέφθηκες ποτὲ τὰ πιθανὰ φρικώδη ἀποτελέσματα τοῦ τόσου σημερινοῦ ὑπερπληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδας;

Ἄλλοτε, γὰρ καλαῖς τῆς ἐποχῆς, ἡ Ἑλλάδα εὐτυχούσε, ἐπειδὴ δὲν εἶχε παρὰ τὸν πληθυσμὸ ποῦ ἐμπόρης νὰ θρέψῃ ἑξακόσιες, ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἑφτακόσιες χιλιάδες ἢ Πελοπόννησο, καὶ ἄλλας τόσας ἀπάνου-κάτου ἢ λοιπὴ Ἑλλάδα. Ἐτσι τότε οἱ πολῖτες ἠμπορούσανε νὰ περιπατοῦν ἐλεύθερα μέσα τῶν τόπο, χωρὶς κίνδυνον νὰ σκουντροῦνε ἀνάμεσό τους. Τώρα ἡ μόνη Πελοπόννησος ἔχει ἑξήτ' ἑφτά μιλιούνια, καὶ ἄλλα τόσα ἴσως ἢ λοιπὴ Ἑλλάδα! ...

Ἐγὼ τί νὰ σοῦ πῶ, φίλε Διάβωλε, ... ἐγὼ φοβοῦμαι τὴν ἀσφυξία τῆς Ἑλλάδας.

Ἦθελα προτείνω τὸν Ἀτμοδρόμονά μας νὰ φορτόνῃ ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς φέρνῃ ἀναυλους στὴν Ὀκεανία, ὅπου τὸ κρέας εἶναι ῥθινὸ, καὶ τὰ λάχανα χάρισμα. Μὰ κατὰ δυστυχίαν ὁ Ἀτμοδρόμονάς μας εἶναι μονάκριβος, καὶ πρέπει νὰ τὸν οἰκονομοῦμε γιὰ νὰ φέρνῃ τοὺς Ἰπουργοὺς τριγύρω εἰς τὸ Κράτος. Τώρα μάλιστα ποῦ θὰ γένουνε καὶ Ἀντιβασιλεῖς ... δὲν ἠμποροῦνε νὰ κάμουνε χωρὶς Ἀτμοδρόμονα.

Ἄς στέκῃ λοιπὸν ὁ Ἀτμοδρόμονας. Ἄλλὰ εἶναι τόσα ἄλλα μέσα ποῦ ἤθελε μὰς φέρουνε στὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, τὴν ὁπωσοῦν δηλ. ἀραίωσιν τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ, τῆς ὑπεραιμίας τούτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἀποφυγὴν ἀκολούθως τῆς ἐπικειμένης σιμωτικῆς ἀσφυξιάσεως. Καί, ἂν καὶ σὺ, φίλε Διάβωλε, συμφωνῆς μ' ἐμὲ εἰς τὰ